do Železne Kaple dobijo naši sosedje najbrž železnico; bila bi za Železno Kaplo velike koristi. — »Bauernbund« ali kmečka zveza ima lepo priliko, da stori kaj za slov. kmeta, toda ne oglasi se nikoli, če ne gre za to, da jih spravi pod nemške krplje.

Kranjsko. Drž. poslanec, prof. Šuklje je imel v nedeljo shod svojih volilcev v Metliki in je tokrat bil zmeren ter je govoril tako, da podpiše njegove besede lahko tudi veren katolik, čemu pa je bilo drugače v Novem mestu? — Dolenjska železnica se odpre dne 27. septembra in od onih mal bode doslej zapuščena stran lepe dežele v bolji zvezi z glavnim mestom in z ostalo deželo.

Primorsko. Za slov. ljudsko šolo v Gorici se pulijo tamošnji mestjani že leto in dan in če je prav do 400 otrok za-njo, ne morejo je dobiti, ker mesto, njegovi starešine, vgovarjajo zoper njo, vlada pa se tudi ne ogreva za-njo. Kako drugače, kedar ji hodi za peščico tako zvanih nemških otrok v kakem slov. trgu! — V Trstu se osnuje zdravniška zbornica ter bode v njej 11 članov, ali težko če se kateri slovenski zdravnik vzame va-njo: Lah ne pozna pravice.

Hrvaško. Korarji stolne cerkve v Zagrebu so izvolili kanonika Fr. Guglerja za kapitelskega vikarja nadškofije. Mogoče, da pride sedaj voz, na katerem se pripelje novi nadškof, hitreje v tok. Kapitelski vikar je mož, ki se ne vrti na povelje bana Khuen-Hédervarya.

Ogersko. Vojaške vaje se končajo v teku tega tedna, vendar pa še ostane svitli cesar s svojimi gosti v ogerski državi. Tudi v politiki bode iz sedanjih vojaških vaj brž nekaj koristi. Svitli cesar imajo v odgovorih svojih na pozdrave različnih dostojanstvenikov vselej tudi nekaj politike, da-si nikjer preostre graje, tudi judje so še lahko zadovoljni.

Vunanje države.

Rim. Kakor so sv. oče Leon XIII. namestnik Kristusov in torej poglavar veseljne cerkve, tako se raztera tudi njih skrb za vse dele katol. sveta in vidi se to najbolj iz njih okrožnic, v katerih se kaže enaka ljubezen sv. očeta za vse, zlasti pa še za kristijane, ki so v stiskah. Kaj lepa je okrožnica do švicarskih škofov.

Italija. V teh dnevih se vrši razsodba o goljufijah pri »Banki« v Rimu in nihče ne dvomi, da dobi glavni vodja in njegov zet nekaj let ječe, ali ljudje sodijo, da teh goljufij, katerih sta kriva, nista storila sama, ampak tudi gospôda, ki zajema pri mizi vlade. — Znano je, da blažena Italija nima denarja, toda najhuje čuti ljudstvo pomanjkanje drobiža, ker ne morejo niti plačevati niti prejemati plačila.

Francija. Da je v francoskih listih sedaj največ brati o ruskih vojnih ladijah, misli si človek lahko, ali drugo uprašanje je, če tudi ljudstvo tako misli — ljudstvo, katero plačuje take drage igrače. — Delavci imajo zopet svoje »strike«, največ pa tisti, katerih delo je pod zemljo, v rudnikih. Njim človek v resnici želi prikrajšanje dela.

Anglija. Odkar je državni zbor na počitnicah, ni novic tacih, ki so tudi za druge ljudi zanimive. Lord Gladstone pa dela, kakor je podoba, naprej ter utegne še učakati, da bode homerule — postava in torej irsko ljudstvo rešeno tlačenja, kakor ga čuti doslej že 300 let.

Nemčija. Ker cesar Viljem biva na avstrijskih tleh, vrti se vsa politika le po malem naprej in ima tudi grof Caprivi, državni kancelar, nekaj mirú. Tudi on bode kmalu na avstrijskih tleh — v Karlovih varih na Češkem. — Knez Bismarck se je vrnil v svoje bivališče, kjer je po večjem celo leto, v Friedrichsruhe. Ni še popolnem ozdravel.

Rusija. Kaj misli ruska vlada o tem. da obišče rusko vojno brodovje francosko luko Toulon? Kolikor je podoba, so nje misli jako trezne in ona sploh še le misli nima, da naj stopi s francosko republiko kedaj v ožjo zvezo. Njej je zadosti. da se govori o taki zvezi in torej tudi o ruski vladi. Več njej v sedanjem času ni treba.

Bolgarija. Knez Ferdinand ima v resnici dobro voljo, da spravi red v mlado državico in z njimi kolikor, toliko tudi srečo med ljudi. Ali kaj mu pomaga to, ko ima celo v ministrih nasprotnike? Jako previdnemu mu je biti, ako noče, da ga dnes ali jutri postavijo pred vrata.

Srbija. Kralj Alexsander še je vedno na potovanji skozi državo in njegova mladost ter njegova cela postava ste za to, da ga prikupite ljudstvu, ki rado gleda tudi na telesne kreposti. Minister dr. Dokič še ni ozdravel, ali za življenje mu še ne bodi v njegovi bolezni.

Turčija. Sultan Abdul Hamid je odpoklical svojega poslanika pri bolgarski vladi in je brž poslal mesto njega drugega. Le-ta prememba tedaj brž nima političnega pomena.

Afrika. V Abesiniji ima negus Menelik sedaj kraljevo čast in oblast v rokah, ali preveč se je zaplel v evropejskih držav zanjke in sedaj so mu le-te na poti, ker ga domačini silijo na vojsko zoper Egipt t. j. zoper Angleže, ki imajo ondi najoblastnišo besedo.

Amerika. Rio-Janeiro, glavno mestno v Brazilji, pade brž ko brž v roke ustajnih čet in sedaj so že tudi vojaki zoper sedanjo vlado, torej z ustajniki enacih mislij. — Razstava v Chicagu ostane do konca leta in se tako more biti reši primanjkljaja. Darila za najbolje reči na razstavi so še dali, na Avstrijo pride jih kacih 7 v raznih strokah.

Za poduk in kratek čas.

Spomina vreden mož.

(Napisal Ant. Korošec.)

Čudno, da niste poznali rajnega Martinca! Zakaj pa niste nikoli vprašali za-nj, gotovo bi Vam ga kdo pokazal, saj ga je pri nas vse poznalo. Zdaj pa je že prepozno, ne morete se več ž njim seznaniti, lanska zima nam ga je vzela. Vsi ga pogrešamo, kajti pri vsaki priložnosti smo ga potrebovali. Toda slišim Vas ugovarjati: Za Boga, kaj pa hočete? .... A takó, že Vas razumem. Vam se torej ne zdi verojetno, da bi ga vsi pogrešali in izprašujete me, kaj da je bil. A kaj pa bi naj bil? Nič ni bil, pravim Vam, in vendar je bil vse. No, to se Vam zopet čudno zdi in smejete se mi, a ne vem, zakaj? Prosim, blagovolite me le poslušati, kmalu me boste razumeli.

Gotovo ste že kje slišali ali čitali, da svet dandanes močno napreduje. Morda drugod, pri nas pa ne, pri nas gotovo nazaduje. Kdo pa še zna dandanes, recimo, koše plesti, slamnjače delati, metlje vezati in druga enako velevažna dela opravljati? No, odkritosrčno povedano, pri nas sedaj nikdo, odkar je umrl Martinec, Bog mu daj dobro! A on Vam je znal, hej, znal, da ga je bilo veselje gledati.

Bil je velike in močne postave, širokih pleč, polnega, nekoliko nagubanega obraza, iz katerega mu je vedno odsevala premišljenost in resnost. Vselej smo se ga otroci veselili, kedar smo vedeli, da bo pri nas kaj delal. Že od daleč smo ga spoznali, ko je šel proti naši hiši. Kako počasi vam je stopal, kakor da bi vsaki korak prej dobro premislil! In pri vsakem koraku so za-

trepetali široki krajci njegovega klobuka, ki je sedel od zore do mraka na njegovi glavi ter ga branil zdaj solnca, zdaj dežja, zdaj snega, kakor je bilo ravno potrebno. Ko pa je vstopil v hišo, še se na nas druge ozrl ni pošteno, le za očeta je vprašal ter se ž njimi zmenil, kar mu je bilo opraviti. In kmalu je začel delati.

Koše je plel vsakokrat na skednju, naj še je bilo tako mrzlo. Da bi ga vi videli, s kako samovestjo je opravljal to delo! Teh važnih potez v njegovem obrazu nikoli ne pozabim! Večkrat je bistroumno nahmuril svoje čelo, pogledal bolj ozko in ostro ter parkrat pomenljivo premaknil svoje ustnice. Da, celó nekaj ponosnega se mu je moglo včasih čitati v obrazu. No, zakaj pa tudi ne? Njegovi nekoliko debeli prsti so bili gibčni in šibe so se kar same ovijale okoli drobnih paličic. Hitro je izdeloval koše.

Metlje pa nam je vezal navadno v hiši. Tedaj si je pripel vrv za tram, ki nam podpira dilnice in potem zadrgaval z vso močjo posamezne brezove ali sirkine šopke ter jih vezal v metlje. Kako željno smo čakali mi otroci vsakega trenotka, ko ni rabil vrvi in nam je bila torej v ponudbo! Zdaj nam je splezal ta, zdaj oni visoko proti dilnicam. Ej, to vam je bilo veselje, posebno če smo katerega stepli z vrvi, da se je nehoté udal zakonu teže ter se z vso silo vlegel na trda tla. Takrat se je nasmehnil tudi Martinec, katerega si sicer težko videl se kedaj smejati. Raztegnil je svoj obraz nekoliko na desno in levo in v prikotkih njegovih ust se je zazibal sladek posmeh.

Radi smo imeli otroci vrlega Martinca, in izvestno se ne motim, če trdim, da je bil on tudi nam močno naklonjen. Kedar je delal pri nas slamnjače, še prositi nam ga ni bilo mnogo treba, da je tudi nam naredil majhne slamnjačice, v katere smo po zimi luščili koruzo, po leti pa shranjevali želod, volk ali pa celó pesek. Tudi slame nam je prišel vsako zimo rezat. Naša mati so ga zelo cenili in kedar je pri nas kaj delal, vselej smo imeli kaj boljšega na mizi. In tudi zaradi tega smo se ga otroci že vsakokrat zanaprej veselili.

(Konec prih.)

Smešnica. »Jutri«, nagovori častnik srdito bankirja, »jutri vam odgovorim v dvoboji; če ne pridete o pravem času, pa ste v mojih očéh le pes«. »Raji«, odvrne strahopeti bankir, »raji sem že v vaših očéh pes, kakor pa pri vaših nogah lev«.

Razne stvari.

(Mil. knezoškof) so se v nedeljo prehladili v levem kolenu in jim je vsled tega nekaj časa treba pokoja.

(Novi zvonovi.) Pri Sv. Juriji v Savinjski dolini so dobili nove zvonove ter so jih mil. knezoškof zadnjo nedeljo slovesno blagoslovili. Več o tem v prihodnjem listu.

(Izvolitev.) Pri čč. šolskih sestrah v Mariboru je postala s. Angelina Križanič zopet prednica ali častita mati. Vsaka tri leta je nova volitev in čast. s. Angelina je sedaj že pri tretji volitvi izbrana za čast prednice.

(Premeščenje.) Č. g. Jakob Marzidovšek, kaplan pri c. kr. vojski v Gorici, pride v Trst v enako službo.

(Bralno društvo) v Sevnici ima v nedeljo, dne 24. septembra ob 4. uri popoldne občni zbor v gostilni g. A. Fabianija.

(Deželni poslanec) za Celje in tov. bode dr. Jože Wokaun, pristav pri c. kr. okr. sodniji v Celji, ako mu pri shodih povsod steče, kakor v Vojniku. Mož je, kakor kaže ime, pristen Nemec.

(Odbor) dijaške kuhinje v Mariboru ima jutri ob 11. uri dopoldne pri predsedniku kan. dr. Križaniču sejo ter se določijo v njej dijakom podpore, kolikor jih bode mogoče.

(Katoliško bralno in gospodarsko društvo v Rogatcu) ima svoje letno zborovanje v nedeljo, dne 24. septembra 1893 ob treh popoldne v bralni sobi. Na dnevnem redu je: 1) volitev tajnika in blagajnika; 2) prosti nasveti. K obilni udeležitvi vabi

Odbor.

(Učiteljstvo.) Nadučitelj je postal g. Fr. Brence, učitelj na Hajdinji, pri Sv. Vidu nižje Ptuja, g. Karol Maršič, podučitelj v St. Pavlu pri Bolski, pri Sv. Lovrencu v Slov. goricah ter g. Jožef Svetlin, podučitelj v Kamnici, v Makolah. — Učitelj je postal g. Al. Krenner, podučitelj v Dolu, pri Sv. Tomažu nad Veliko nedeljo in g. Fr. Rebič, podučitelj v Stranicah, pri Novi cerkvi; podučitelj pa g. Jakob Medved, začasni podučitelj na Ponikvi.

(»Südmark«.) To nebodigatreba društvo šteje neki 51 podružnic, izmed njih se nahaja jih 40 na Štajarskem, pet na Koroškem in dve na Kranjskem. Premoženja pa ima v vsem skupaj 6182 gld. 44 kr. Veliko pač to ni in težko jim bode za to vsoto pokupiti slov. zemljo!

(Dijaški kuhinji) v Mariboru so darovali gg.: dr. V. Lemež, odvetnik v Slov. Bistrici in Jožef Zidanšek, profesor bogoslovja v Mariboru, po 5 gld., ter č. g. Jakob Marzidovšek, kaplan pri c. kr. vojski v Gorici, 4 gld. in Fr. Veternik, kaplan v Trbovljah 3 gld.

(Umrla) je v Krivi Vrbi na Koroškem baroninja Gödel-Lannoy, žena pok. drž. in dež. poslanca za kmečki volilni okraj v Mariboru, ter so nje truplo prepeljali v Maribor na pokopališče tega mesta.

(Krida.) V nedeljo je prišel Gustav Schmidl, pred nekaj dni še trgovec in »steber nemškega rajha« v Celju, že za dalje časa pod ključe c. kr. okr. sodnije. Na sumu je, da njegove menice niso bile prave ter na njih ne pravi podpisi.

(Nesreča.) V nedeljo je padel Fr. Čehovin, posestnik v Loži pri M. Gradcu, s skale, 20 sežnjev visoke ter se je tako potolkel, da je v malih urah umrl.

(Požar.) V nedeljo dopoldne je zgorelo v Stari vasi pri Vidmu čvetero hiš in gospodarskih poslopij, živino so še rešili, drugo pa je vse zgorelo.

(»Trtna uš in trtoreja«.) Pri Drag. Hribarju v Celji je izšla knjižica »Trtna uš in trtoreja«, v kateri g. Ivan Belé, učitelj na vinorejski šoli v Mariboru, razlaga, kako je mogoče kljubu trtni uši baviti se z uspehom s trtorejo. Cena je knjižici 45 kr. s pošto vred ter je nizka, beseda pa je v knjižici semtertje previsoka.

(»Slovar«.) Slovensko-nemški slovar, ki ga urejuje prof. Makso Pleteršnik ter izdaja katol. tiskarna v Ljubljani, je izšel sedaj v 6. sešitku od »klaten« do »kruh«.

(Zaroka.) V Braslovčah se je g. dr. Fr. Vovšek, c. kr. okr. sodnik v Mariboru, zaročil z gospico Pavlino Bauer, hčerjo trgovca v Braslovčah.

(Mladina.) V preteklem tednu so v raznih časih mestni redarji prijeli 4 dečke od 12 do 13 let stare — vse zavoljo tatvine. To so vam že zreli mladiči!

(V Dravo) skočila je uno sredo Katra Koser ter je vsa podoba, da je samo iz tega namena bila prišla iz Slov. Bistrice.

Loterijne številke.

Trst 16. septembra 1893:		10, 12, 73, 38, 16
Linc	» »	37, 42, 36, 16, 70